

Ilse Jüntsche &
Wolfgang Longardt
vertaling: Marise Boon

Kleurig als de regenboog

Ilse Jüntsche en Wolfgang Longardt

vertaling: Marise Boon

Kleurig als de regenboog

tekeningen: Anne van Buul

NARRATIO

De serie kinderboeken met sleutelverhalen bestaat uit:

4-8 jaar	De witte goudvis, <i>Ernst Knijff/Tineke van der Meer</i>
4-8 jaar	De ministers van koning Simson, <i>Bette Westera</i>
4-8 jaar	Kleurig als de regenboog, <i>Ilse Jüntsche/Wolfgang Longardt</i>
8-10 jaar	De ware koning, <i>Ernst Knijff/Tineke van der Meer</i>
8-10 jaar	Droomzaadjes, <i>Mies Westera-Franke</i>
8-10 jaar	Met de koets naar dromenland, <i>Pete Pronk</i>
10-13 jaar	De kleine prinses, <i>Pete Pronk</i>
10-13 jaar	Waar ben ik, <i>Mies Westera-Franke</i>
10-13 jaar	De vaas met de twee gezichten, <i>Ernst Knijff/Tineke van der Meer</i>

Oorspronkelijke uitgave:
Ilse Jüntsche/ Wolfgang Longardt Bunt wie der Regenbogen
© Gütersloher Verlaghaus GmbH, Gütersloh

CIP-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag

doelgroep: basisscholen, jongens en meisjes van

trefwoord: jeugdboek

ISBN 90 5263 372 X

©2003 uitgeverij NARRATIO, Postbus 1006, 4200 CA Gorinchem

T 0183 62 81 88 F 0183 64 04 96 verkoop@narratio.nl www.narratio.nl

tekeningen © Anne van Buul.

Niets uit deze uitgave mag verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.
In België verkrijgbaar bij Liprobo, Mechelen

Inhoud

Voorwoord	4
Vrienden van nu en straks	5
Die wonderlijke natuur	22
Het bos en de bomen	32
Dieren die hulp nodig hebben	49
Droomavonturen	62
Over verbazingwekkende dingen	78
Toen en nu	86

Voorwoord

Deze verhalen zijn speciaal voor dit boek geschreven en zijn bedoeld voor vier- tot achtjarige kinderen. Ze zullen echter niet alleen kinderen aanspreken, maar ook de volwassenen, die met kinderen samenleven en hen willen begrijpen.

We hebben gekeken naar kinderen in uiteenlopende levensomstandigheden en in de teksten tot uitdrukking gebracht wat kinderen in hun dagelijkse leefwereld bezig houdt. Het leven van kinderen verloopt de ene keer vrolijk en vol kleur, de andere keer triest of zelfs treurig. Ze maken mee dat ze afgewezen worden of raken verzeild in beangstigende situaties met ruzie of strijd. Ze staan verbaasd over onbegrijpelijke gebeurtenissen in de natuur en ze leren omgaan met hun gevoelens wanneer ze hulpeloze schepselen tegenkomen. Vaak kunnen ze niet goed omgaan met hun emoties en verwerken ze hun belevenissen in dromen. Daarom zijn ook droomverhalen en verhalen van het ongrijpbare, of zelfs het onbegrijpelijke, belangrijk voor kinderen. Ze kunnen zichzelf herkennen in de handelingen en belevenissen in de verhalen. Daarom hebben kinderen zulke verhalen nodig voor de ontwikkeling van hun persoonlijkheid.

Onze verhalen zijn ook geschikt als inleiding voor gesprekken met kinderen over problemen die hen bezighouden. Hoe men de verhalen kan benutten, aanvullen of verdiepen, blijft natuurlijk overgelaten aan de inventiviteit van de lezer.

Ilse Jüntsche en Wolfgang Longardt

VRIENDEN VAN NU EN STRAKS

Alles gaat fout vanmorgen!

Vader loopt haastig de slaapkamer in en roept: 'Jan, sta vlug op! Ik heb me verslapen!' Jan slaapt nog half, als hij zijn bed uit springt en de badkamer in struikelt. 'Vandaag gaat ook alles fout!' hoort hij papa mopperen in de keuken. En dan gaat ook bij Jan alles fout: bij het ontbijt wil hij te snel zijn glas pakken en morst al zijn sinaasappelsap over zich heen. Hij krijgt ook nog op zijn kop van papa, want die was al knorrig. 'Wat ben je toch een onhandig kind!, moppert hij. 'Moet je zien, hoe je trui er nu uitziet. En kijk nou toch eens naar die knoeiboel op tafel!' 'Stik', denkt Jan, 'ik wou dat mama hier was, die was vast niet boos geworden'. Hij zit een beetje in elkaar gedoken aan de keukentafel en krijgt geen hap meer naar binnen. Hij heeft een nare herinnering aan het woord 'onhandig'. Want vorige week heeft de gymjuffrouw dat tegen hem gezegd. 'Wat ben jij stijf en onhandig!', zei ze. En dat alleen maar, omdat hij met gym een oefening niet kon. Vandaag heeft hij weer gym meteen al het eerste uur. Jan kijkt naar papa en zegt zachtjes: 'Ik ga vandaag niet naar school. Ik kom vast te laat en dan lachen ze me allemaal uit'. Uitgelachen worden is voor Jan het allerergste wat hem kan overkomen.

Hij is nog niet vergeten, hoe hard de kinderen in de gymzaal om hem gelachen hebben.

Maar papa luistert niet. Hij geeft hem een schone trui en zegt: 'Kleed je om en treuzel niet! Ik breng je eerst naar school en rijd daarna wel naar kantoor.' Nu is Jan kwaad. Maar er is niets meer aan te doen. Hij trekt snel de andere trui aan, grijpt zijn schooltas en loopt achter papa aan, die al bij de voordeur op hem staat te wachten. Papa rijdt zo snel hij kan naar school. Als Jan voor de school uitstapt, kijkt hij bang hoe laat het is. Het is nog net geen halfnegen, maar de andere kinderen zijn al naar

binnen. Hij rent over het schoolplein naar de gymzaal. De deur staat nog open, ze zijn nog niet begonnen. Opgelucht haalt hij adem en gaat snel naar binnen. Daar staan zijn klasgenoten zich om te kleden. Met een knalrood hoofd zoekt Jan een vrij plekje. Hij bukt zich en wil net zijn schoenen uittrekken, als Kai, die naast hem zit, begint te lachen: 'Ha ha, kijk die Jan eens, die kan zich niet eens aankleden.' Nu lachen ze hem allemaal uit. 'Jan is een baby, Jan is een baby!' Ze maken een oorverdovend kabaal. Jan kijkt eens naar beneden en ziet niets raars aan zijn kleren. Dan kijkt hij onzeker om zich heen en zoekt hulp bij Tom. Maar zelfs Tom lacht hem uit! Op dat moment gaat de deur open en de gymjuffrouw komt binnen. 'Allemaal stil zijn!', roept ze. Iedereen is gelijk muisstil. 'Tom', zegt ze streng, 'vertel jij eens wat er aan de hand was'. Hij wijst naar Jan en begint weer pesterig te lachen: 'Jan heeft zijn trui verkeerd om aan'. 'Nou en? Dat is mij ook wel een gebeurd'. Meer zegt juf niet. 'Schiet eens een beetje op, jullie!' Jan trekt bliksemsnel zijn trui en zijn andere kleren uit en schiet zijn sportkleren aan. Terwijl hij naar de anderen loopt, denkt hij: 'Ik zal ze vandaag eens wat laten zien.' Iets heeft hem moed gegeven en dat helpt, want alle gymoefeningen lukken ook nog vandaag.

Later, als de school uit is, lopen Jan en Tom apart van elkaar naar huis, ieder langs de andere kant van de straat. Ze moeten dezelfde kant op en anders lopen ze altijd samen. Telkens kijkt Jan naar Tom aan de overkant. Maar die kijkt dan snel de andere kant op. Zo lopen ze allebei stil door. Als ze zo al een eind op weg zijn, roept Tom: 'Ik moest vanmorgen veel te lang op je wachten.' 'Het was een rotmorgen,' zegt Jan. Het is helemaal stil aan beide kanten van de straat. 'Waarom dan?' 'Papa had zich verslagen en gaf mij op m'n kop!' 'En ik was door jou bijna te laat gekomen,' roept Tom. Jan steekt langzaam de straat over. 'Waarom heb je me uitgelachen?' 'Nou, daarom!', antwoordt Tom. 'Ik was hartstikke kwaad op je'. 'Kan ik me voorstellen,' bromt Jan. Ze kijken elkaar aan en beginnen te lachen. 'Wij zijn ook stom!', vindt Tom, 'zullen we het weer goedmaken?'
Óké!

Ze staan stil. Jan houdt zijn handpalm naar boven en Tom slaat erop. Zo doen ze dat altijd, als ze iets aan elkaar beloven. Dan lopen ze gezellig samen verder en hun voetstappen klinken nu heel anders.